

Φασουλῆς καὶ Περικλείου,
ὁ καθένας νέτος σκέτος.

Φ.—'Ακόμη δὲν τελείωσε ὁ λόγος Δεληγιάννη, καὶ ἂν τὸν βάλῃς στὴ γραμμὴ τριάντα πλέθρα πιάνει. Καὶ τί δὲν εἶπε, Περικλῆ, τ' ἀπύλωτό του στόμα! καὶ μήπως ἐτελείωσε;... ἔχει νὰ πῆ ἀκόμα! 'Ηκουσα, φίλε, ῥήτορας καὶ παλαιούς καὶ νέους, 'Επαρχιώτας δηλαδὴ καθὼς καὶ 'Αθηναίους, ἐπῆγα 'στὴν 'Ανατολή, ἐπῆγα καὶ 'στὴν Δύσι, ἀλλ' ὅμως τέτοιον ῥήτορα δὲν ἔχω ἀπαντήσῃ' ἀνέρχομαι εἰς τὸ παρόν, 'στὸ παρελθὸν πηγαίνω, ὅμως αὐτὸν τὸν Κωνσταντῆ δὲν τὸν καταλαβαίνω.

Π.—Μὰ τί σοῦ κάνει ὁ φτωχός;

Φ.— Αὐτὸς τί νὰ μοῦ κάνῃ; ἀλλὰ κανένας, ἀδελφέ, δὲν τὸν καταλαμβάνει. 'Ακούω νούμερα πολλά, ἀκούω διαιρέσεις, χρονολογίας, κλάσματα, προσθέσεις, ἀφαιρέσεις, ἐν εἶδος ἀριθμητικῆς καὶ τριγωνομετρίας, ἐλλείματα, ἐντάλματα, δεκαδικῶν σωρείας, τρεῖς ἑνδεκα, τρεῖς δώδεκα, ἔξη καὶ τρία δέκα...

Π.—'Επῆρες τὸν κατήφορο, βρὲ Φασουλῆ, καὶ στέκα.

Φ.—Τί νὰ σταθῶ, βρὲ ἀδελφέ, καὶ πῶς νὰ κάνω 'πίσω, ποῦ εἶν' ἀνάγκη μὲν ἂ μὲν νὰ τὸν ἀκολουθήσω, νὰ 'δοῦμε πόθεν ἄρχισε καὶ ποῦ θὰ τελειώσῃ, καὶ ἂν, ὡς ἐπαγγέλλεται, τοὺς 'Ελληνας θὰ σώσῃ.

Π.—Λέγε λοιπόν...

Φ.— 'Υπόσχεται πολλὰς οἰκονομίας. Καὶ πρῶτον μὲν ὁ κύριος Βαρώτης ὁ Ταμίας δεκαεπτὰ ἐσούφρωσε καὶ ἐδῶθε πᾶνε καὶ ἄλλοι... οἰκονομία, κύριε, ὡς βλέπετε, μεγάλη. Κατόπιν δὲ εἰς τὸν στρατὸν πολλὰ θὰ ψαλλιδίση, ἀλλ' ὅμως καὶ προβιβασμούς πολλοὺς θὰ ξεφουρνίσῃ, καὶ με' Στρατάρχου καφφὲθὰ πλημμυρῆσ' ἢ σφαῖρα... οἰκονομία, κύριε, ὡς βλέπετε, δευτέρα. 'Αλλ' ὅμως καὶ τὸ ναυτικὸν συνέλαβεν ὑπ' ὄψει, καὶ ἀπὸ τοῦτο σκέπτεται πολλὰ νὰ περικόψῃ, διότι καὶ ὁ Μπούμπουλης, γλυκοῦ νεροῦ δελφίνι, ἐσκέφθη διπλωματικὸς μονονουχὶ νὰ γίνῃ, καὶ εἰς τὴν 'Αλεξάνδρειαν πετᾶ ἀκτινοβόλος, καὶ ὡς ἐκ τούτου περιττὸς καθίσταται καὶ ὁ στόλος. Πωλεῖται δέ, ὡς ἔμαθον προχθές, καὶ ἡ 'Αμφιτρίτη... οἰκονομία, κύριε, ὡς ἐννοεῖτε, τρίτη. 'Εξ ἄλλου δὲ κατήγγησαν ἀπάσας τὰς πρεσβείας, καὶ τοὺς Νομάρχας, Περικλῆ, Χαλκίδος τε καὶ 'Εὐβοίας, τὸ ἴδιο δὲ προμελετοῦν, θαρρῶ, καὶ γιὰ τὴν Σπάρτη... οἰκονομία, κύριε, ὡς βλέπετε, τετάρτη. Εἰς τὴν Παιδείαν, Περικλῆ, θὰ παύσουν τοὺς δασκὰ πλὴν διπλασίους ἔμαθα θὰ διορίσουν ἄλλους, [λους, πρὸ πάντων ὁ τῶν 'Αχαρνῶν προβιβασμὸν λαμβάνει, διότι ἐνεργεῖ σφοδρῶς ὑπὲρ τοῦ Δεληγιάννη,

καὶ ὡς ἐκ τούτου βουλευτὴς θὰ ἔβγῃ ὁ Πετράκης...

Π.—'Ο κύριος Ζυγομαλᾶς τὸ ἔδαξε πολλάκις.

Φ.—Τοιουτοτρόπως, Περικλῆ, ἐν πάσῃ συντομίᾳ ἰδοῦ καὶ πέμπτη φαίνεται 'στὸ φῶς οἰκονομία. Συγχρόνως προμηνύεται καθαίρεσις παπάδων, ἀλλὰ καὶ χειροτόνησις τριάντα δεσποτάδων, τὰ μοναστήρια λέγεται πῶς γίνονται στρατῶνες, καὶ πάντες οἱ καλόγεροι βαρβάταις 'Αμαζόνες. Τοιουτοτρόπως ξύνοντες τὸν κάθε θεομπαίκτην, ὡς ἐννοεῖτε, γράφομεν οἰκονομίαν ἔκτην. καὶ νῦν 'στὰ οἰκονομικὰ ἄς ἔλθωμεν τοῦ κράτους... Μετὰ ποικίλας συμφορᾶς τοῦ χρήματος προσφάτους, ἰδίως μετὰ τὰς κλοπὰς τῶν ἐθνικῶν ταμείων ὑπὸ ἀνδρῶν πατριωτῶν, κατ' ἐξοχὴν τιμίων, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ὁ χρυσὸς δὲν στέκεται 'στὸ κράτος, καθὼς καὶ ὁ Παῦλος Καλλιγᾶς μᾶς ἔγραψεν ἐσχάτως, οὐχ ἦττον δὲ μᾶς ἐβλάψε καὶ ἡ κυκλοφορία, καὶ τῆς Τραπεζῆς, κύριε, ἡ ἀδιαφορία, ταῦτα λαβὼν ὑπ' ὄψει τοῦ φίλου Δεληγιάννης καὶ ἵνα τὸν 'Ελληνισμὸν λυτρώσῃ ἐκ τῆς πλάνης, μονάδα νομισματικὴν θὰ εἰσαγάγῃ ἄλλην, καὶ ἴσως ἐπανέλθωμεν 'στὴν σ φ α τ ζ ι κ α καὶ πάλιν...

Π.—'Στὴν σ φ α τ ζ ι κ α; μωρὲ τί λές; λοιπὸν θὰ πᾶμε 'πίσω;

Φ.—Σοῦ εἶπα πῶς τὸν ῥήτορα θὰ παρακολουθήσω, καὶ μάθε πῶς τὸ σύστημα τοῦ κάθε κυβερνήτου εἶναι καθ' ὄλ' ἀνάλογον μὲ τὴν ἀνάπτυξίν του, καὶ διὰν ἐγκαταλειφθοῦν 'στὴν τύχην των καὶ οἱ δρό- οἰκονομία, κύριε, προβλέπεται ἐβδόμη. [μοι,

'Αν ὅμως, φίλε Περικλῆ, ἐξαίφνης τάνωτέρω

δὲν φέρουν ἰσοζύγιον, τοῦθ' ὅπερ δὲν τὸ ξέρω, τότε καὶ ἡ τύχη ἀρωγὸν θὰ μᾶς προτείνῃ χεῖρα καὶ εἶναι πιθανώτατον νάλθῃ, καὶ ἡ Φυλλοξήρα...

Π.—'Η Φυλλοξήρα; τί μοῦ λές; μωρὲ μὲ πιάνει φρίκη...

Φ.—Καὶ ὅμως μὲ σκόρδα ἐφθασε προχθές ἓνα καΐκι, καὶ εἰς μάτην διεψεύδετο ἀπὸ τὸ Τελωνεῖον, πῶς δῆθεν δὲν κατέπλευσεν ἐδῶ τοιοῦτον πλοῖον, διότι ἔγεινε γνωστὸν χορδαῖς τε καὶ δογάνοις, ὅτι τὸ πλοῖον ἐφθασεν ἐν σκόρδοις καὶ λαχάνοις!

Π.—Καὶ ἡ Φυλλοξήρα, Φασουλῆ, ἂν θάλθῃ τί θὰ γίνῃ;

Φ.—Κύριε τῶν Δυνάμεων! ρουθοῦνι δὲν θὰ μείνῃ! Φαντάσου ν' ἀπογυμνωθῇ τὸ κλῆμα τῶν ἀμπέλων, καὶ ἡ γῆ παντοῦ νὰ φαίνεται σ π α ν ἢ ὡς τὸν Σεμτέλον, νὰ μὴν ὑπάρχουν ἔπειτα ροδίταις 'στὴν 'Αθήνα, νὰ μὴν δροσίζῃς παντελῶς τὰ χεῖλη μὲ ρετσίνα, καὶ τέλος πάντων, κύριε, νὰ λείψῃ καὶ ἡ σταφίδα... ἐν οἷδα τότε, Περικλῆ, ὅτι οὐδὲν οὐκ οἶδα!...

'Ἴδου λοιπὸν τὸ σύστημα τοῦ φίλου Δεληγιάννη.

Π.—Λάβε καὶ σὺ μιὰ καπελιά, μαγκούφη, καὶ σὲ φθάνει.